

ἀναγκαῖος, διότι τὰ πάθη τῆς ζωῆς ἡ-
πεύουν νὰ περιπλακῶσιν εἰς τὸ λευκὸν
αὐτοῦ ἱμάτιον, ὡς αἱ ἀκάνθαι τῶν ὁδῶν.
Ἔδει νὰ ταχύνη τὸ βῆμα, ἵνα μὴ αἰ-
σθάνηται τὸ βάρος τοῦ μαρτυρίου, ἐπι-
βαρύνον τοὺς ὤμους του. Ἐνῶ δὲ ταῦτα
ἐσκέπτετο, παρακαλῶν τὸν ἀγνωστον αὐ-
τοῦ Πατέρα νὰ τὸν στηρίξη ἐν τῇ δο-
κιμασίᾳ, σκιά τις τὸν ἔψαυεν ἐν τῇ νυ-
κτί, καὶ ὁ Χριστὸς ἀνεγνώρισε τὸν Ἰούδαν,
ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ τὸν προδώσῃ, καὶ
οὐτινος ἐγνώριζε τὰ σχέδια.

Καὶ οὗτος, βυθίζων ἐν τῷ τρόμῳ τῶν
σκέψεων του, πλήρης τύψεων, καὶ ζητῶν
τὴν μοναξίαν ὑπὸ τὰ σιγηλὰ δένδρα, ἡ-
θέλησε νὰ φύγῃ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς τὸν ἐ-
κράτησε καὶ μεταξὺ τῶν συνήθη ὁ ἀκό-
λουθος διάλογος.

B'

— Ἰούδα, διατί θέλεις νὰ με παραδώ-
σῃς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ δημίου; Δὲν ἤμην
φίλος πρὸς σὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐπι-
εικὴς εἰς τὰ λάθη σου καὶ δὲν σ' ἐδίδαξα
τὴν συγγνώμην;

— Ἀληθῶς, κύριε.

— Δὲν φοβεῖσαι τὴν αἰώνιαν τιμωρίαν;
Δὲν γνωρίζεις ὅτι εἰμαι Θεός;

— Ἀληθῶς, κύριε.

Καὶ ἐγείρων ἤδη πρὸς τὸν Χριστὸν τοὺς
ὀφθαλμούς, οὓς εἶχε μέχρι τοῦδε κάτω
νεύοντας, ὀφθαλμούς ἐν οἷς ἔλαμπε ζο-
φώδης λάμψις, ὁ Ἰούδας προσέθηκε διὰ
φωνῆς ἀποφασιστικῆς καὶ σκληρᾶς:

— Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἠθέλησα νὰ σὲ
τιμωρήσω.

Ὁ Χριστὸς, ἐκπληκτος, ἔτεινε τὰς
χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, τοῦ ὁποίου σκιά
τις ἀστερόεσσα ἐφαίνετο ὑπὲρ τὰς κεφα-
λάς των, διὰ τοῦ ἀμαυροῦ τῶν δένδρων
φυλλώματος.

Καί, οἶονεὶ ἀνακουφίζων τὴν πρὸ πολ-
λοῦ πεπληρωμένην καρδίαν του, ἐξεμῶν
τὸ πλημμυρίσαν ἐν αὐτῷ μῆτος, ὁ Ἰούδας
ἐξηκολούθησεν ἀνίλαστος, πείσμων, πι-
κρός:

— Ναί, γνωρίζω ὅτι εἶσαι Θεός! Μό-
νος μεταξὺ τόσων, τοὺς ὁποίους φαν-
τάζεσαι πιστοὺς, καὶ οἱ ὅποιοι θὰ σὲ ἀρ-
νηθῶσιν αὐριον, πιστεύω εἰς σὲ ὡς τὸν
μόνον δημιουργὸν τῶν πάντων, ἀπό-
λυτον κύριον τῆς τύχης, τὸν δημιουργὸν
ἡμῶν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνέρχεται ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου, ἡ ἀνωφελὴς βλασφη-
μία τῶν ἡττημένων καὶ πασχόντων. Δι'
αὐτὸ λοιπὸν τόρα, ὅτε σὲ κρατῶ ὑπὸ τὴν
θνητὴν μορφήν σου, τόρα, ὅτε δύνασαι
νὰ ὑποφέρῃς, ἐφώνηξα πρὸς τοὺς λοι-
ποὺς θνητοὺς: «Ἐκδικήθηκε! Σχίσσατε
τὸ μέτωπον αὐτοῦ δι' ἀκάνθων, καρφώ-
σατε τὰς χεῖρας καὶ νύξτε τὴν πλευράν
διὰ τῆς λόγχης. Εὐρετε δι' αὐτὸν τὴν δι-
αρκεστέραν βάσανον, ἡ ὁποία ν' ἀφαιρῇ
ὅσον τὸ δυνατὸν βραδυτέρον τὴν ζωὴν
δι' αὐτὸν τὸ αἰσχρότερον βασανιστήριον
δὲν εἶνε ἀρκετόν. Εἶνε Θεός!»

Καὶ ὡσεὶ ὑπὸ τῆς λύσεως τοῦ ἐλαυνό-
μενος, ἐβρυχάτο ὡς θηρίον, μὲ φωνὴν δια-
κεκομμένην, βραγχώδη, ξηράν.

Ὁ Χριστὸς τὸν ἤκουεν ἐν σιγῇ, ἐνῶ
τὸ βλέμμα του ἐδείκνυεν ἐναργῶς τὸν ὑ-
πιστον οἶκτον.

Γ'

Εἶχεν ἤδη πρὸ πολλοῦ σιγήσει, ὅτε ὁ
Χριστὸς μετ' ἀμέτρου γλυκύτητος:

— Θέλω νὰ σὲ ἀκούσω μέχρι τέλους,
τῷ λέγει. Εἰπέ μου τί μου κατηγορεῖς ὡς
Θεοῦ;

Καὶ ὁ Ἰούδας ἡρεμώτερος, ἀλλὰ μᾶλ-
λον τρομερὸς ἴσως εἰς τὸν τόνον τῆς κα-
τήγορίας, ἤρξατο ἀπαριθμῶν τὰς ἀπεί-
ρους δυσαρρεσκείας τῆς ἀνθρωπότητος
κατὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἀνέφερεν εἰς τὸν Χριστὸν τὰς βασι-
λους, τὰς γινομένας ἐν ἡμῖν ἐκ τῶν ἐμ-
φύτων ἀντιθέσεων, τὸν πειρασμὸν ἐπιβου-
λεύοντα ἡμᾶς αἰωνίως, τὰ ἀνθρώπινα
μίσση συγκρουόμενα πρὸς ἄλληλα ὡς ἄγρια
κύματα καὶ πνιγόμενα ἐντὸς τοῦ αἵμα-
τος, τὸν θάνατον, ἀφαρπάζοντα ἀφ' ἡμῶν
πάν ὅ,τι ἀγαπητόν, τὴν ἀπελπισίαν τὸν
ἀποχαιρετισμὸν, τὸν ἔρωτα αἰωνίως προ-
διδόμενον, τὸ πρὸ τῶν ποδῶν μας ἀβέ-
βαιον, τὸ ὁποῖον μᾶς καταρρίπτει, τὸ μυ-
στήριον, ὅπερ προῦρισται ἡμῖν, τὴν κα-
ταστροφὴν τοῦ κάλλους διὰ τῆς παρόδου
τῆς ἡλικίας, πάν ὅ,τι καθιστᾷ τὴν ζωὴν
μισσητήν, καὶ ἐπιβάλλεται ἡμῖν ὡς νόμος
τὸν ὁποῖον δὲν ἠθέλησαμεν, κυκλοφοροῦν
εἰς τὰς φλέβας μας αἷμα πύρινον, ἀκορέ-
στων ἐπιθυμιῶν, καθιστῶν τὴν σάρκα μας
φιλήδονον καὶ γόνιμον εἰς θλίψεις.

Καὶ ἐνῶ ἐξέφερε τὸ αἰώνιον τοῦτο
παράπονον, ἀνερχόμενον ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου ἐκ τῶν θνητῶν ἡμῶν πρὸς τὸν
Παντοδύναμον καὶ Ἀθάνατον, ὁ Χριστὸς
τὸν ἤκουεν ἐν σιγῇ, ἐνῶ ἡ χρυσαίζουσα κε-
φαλὴ του ἐπιπτεν ἐπὶ τοῦ στήθους, ὡσεὶ
ἀπροσδόκητος τις τύψις ἐδάρυνεν αἰφνι-
δίως τὸ μέτωπόν του, καὶ τοσοῦτον συγ-
κεκνημένους, ὥστε τὰ δάκρυα ἀνῆρχοντο
ἐπὶ τῶν βλεφάρων του. Καὶ ἐνῶ πάντοτε
κατεῖχε τὴν σκέψιν του τὸ ὑπερφύεθρον
τῆς θυσίας καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἐν τούτοις
τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἀπορία, ἂν διὰ τῆς θυσίας
του ἔμελλε νὰ ἐξιλασθῇ τὸ σφάλμα τοῦ
ἀνθρώπου ἢ τὸ ἔγκλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐνῶ
δὲ καθ' ἐκὺτὸν ἐμελέτα τὴν εὐθύνην τῶν
θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πράξεων, καὶ τὸ
ἀνεξιχνίαστον πρόβλημα τῆς καταστρο-
φῆς τῶν σχεδίων μας πρὸ τῆς εἰμαρμέ-
νης, ὁ Ἰούδας γελῶν σαρκῶνειον τῷ λέγει:

— Χαῖρε! καὶ μολονότι εἶσαι Θεός,
προσπάθησον τοῦλάχιστον ν' ἀποθάνῃς ὡς
ἄνθρωπος.

Καὶ ὁ ἄτιμος, ὁ πωλήσας τὸν φίλον
καὶ διδάσκαλόν του, ἐξηφανίσθη ἐν τῇ
σκιά, ἐνῶ ὁ Ἰησοῦς ἐγείρων τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς πρὸς τὸν οὐρανόν, ἡσθάνετο μεγαλη-
τέραν φρίκην, βλέπων τοὺς ἀστέρας πάν-
τας καλυφθέντας, καὶ τὴν Νύκτα μόνην
δεχομένην τὰς πληγείσας πτέρυγας τῆς
δεήσεώς του.

Αἴσιανος

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Ἰω. Κρίτην. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, ἤρξατο ἡ
ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. «Δράματα Παρισίων» τιμῶν-
ται ὁρ. 7 διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ 6 διὰ τὰς Ἀθῆνας.
Οὐδεὶς παρουσιάσθη ν' ἀγοράσῃ ἐξ ὀνόματός σας. —
κ. Ν. Δ. Βοζιανόπουλον, βιβλία ἀπεστάλησαν, πλὴν
δύο ἐξαντληθέντων. Ἐγράψαμεν. — κ. Ν. Καπιτανό-
πουλον. Βιβλία ἀπεστάλησαν, πλὴν ἐνὸς ἐξαντληθέν-
τος. Τηροῦμεν εἰς διάθεσιν σας ὁρ. 1, 10. — κυρίας Εἰ-
ρήνην Μ. Κοντογιάννην, Σοφίαν Παρασκευᾶ, Ἄνναν
Κουλουμοπούλου, κκ. Σπ. Ἀναγνωστόπουλον, Ἀάμ-
προν Δ. Κοκκῶρη, Γ. Νέγκαν, ἱατρὸν, Ἐμμανουὴλ
Κλάραν, Ροδόλφον Μωρέττην, Κωνσταντ. Κοντοῦ-
ρη, Κωνστ. Λεοναρδόπουλον, Νικόλ. Ἀγγελίδην,
Νικόλ. Παρασκευᾶν, Παρασκευᾶν Σούκαν, Στέφανον
Ταρουσόπουλον, Γεώργιον Κοσμάπουλον, Δημοσθέ-
νην Κοντόν, Δ. Γ. Φωτόπουλον, Ἀλέξ. Κ. Δημα-
κόπουλον, Ὀδυσσεᾶ Ἀντιζουλίτην. Συνδρομαὶ ὑμῶν
ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Παναγ. Δ. Καρα-
τῆζ. Φύλλα ἀπὸ ἀρ. 370 μέχρι σήμερον ἐστάλησαν.
— κ. Α. Ν. Σμύρνην. Πρὸς τὸν κ. Γ. Ξανόπουλον,
δύνασθε ν' ἀπευθύνητε ὑπὸ τὴν ἐξῆς διεύθυνσιν: Ὁδὸς
Προαστείου, ἀρ. 10. — κ. Σπ. Παπαφ. Ἐνταῦθα.
Ἄν καὶ ἡ ἐκλογὴ σας δὲν θὰ εὐαρεστήσῃ τοῖς
πολλοῖς, ἐν τούτοις δημοσιευθῆσεται προσεχῶς. — κ.
Δ. Θεοδωρακόπουλον (Aix-en-Provence). Ἐλλεί-
πον φύλλον ἀπεστάλη. Ἐγράψαμεν. — κ. Μιχαὴλ
Δάρεϊον. Ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ 1ης Ὀκτω-
βρίου. Εἰς διάθεσιν σας τηροῦμεν φρ. 5, καθότι ἡ
συνδρομὴ εἶνε φρ. 15. — κ. Δημ. Βλαχάδαν. Συνδρο-
μὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐλλείποντες ἀριθμοὶ
ἀπεστάλησαν. — κ. Πέτρον Γ. Παράκη. Ἐλήφθησαν
παρὰ τοῦ κ. Μιχαλοπούλου φρ. 36. Εὐχαριστοῦ-
μεν. Ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν. — κ. Ρ. Κ. Μ. Ἐν-
ταῦθα. Δημοσιευθῆσεται. Ἐφ' ὧν γνωρίζομεν, ἤδη
δὲν συντηρήθητε μετ' οὐδένα τῶν μεγάλων ἢ καὶ τῶν
μικρῶν. Ὅθ' ἡμῖς ἐπιτρέψῃτε ὅμως ἡ ἀνικαταστή-
σωμεν ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὀλίγας λέξεις trop-fort καὶ — εἰς
τοῦτο δὲν θὰ ἔχετε ἀντίρρησην — τὴν στίξιν. — κ.
Γεώργ. Σ. Λύκαν. Ἡμερολόγιον Σκόκου ἐστάλη.
— κ. Ι. Δ. Ἰωάννην Πολυχρονίου. Ἡ συνδρομὴ
σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἡμερολόγιον Σκό-
κου ἐστάλη, μετὰ τῆς ἀποδείξεώς σας. — κ. Α. Λε-
οναρδόπουλον. Περιμένομεν ἀντίτιμον 3 συνδρομῶν.
— κ. Ἀντώνιον Κ. Τραϊταντώνη. Ἐνεγράφητε
ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου. Τὴν συνδρομὴν σας παρα-
καλοῦμεν ν' ἀποστείλατε ἀπ' εὐθείας τῇ διεύθυνσει
διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. — Πρακτορεῖον Ἐφημερί-
δων. Τῆνον. Βιβλία εἰς δύο δέματα ταχυδρομικὰ ἐ-
στάλησαν. Ἐγράψαμεν. — κ. Πάνον Ε. Κοντογιάννην.
Φύλλα ἀπεστάλησαν. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ αὐξήσῃ ὁ φά-
κελλος κατὰ δύο φύλλα. Ἐγράψαμεν. — κ. Σπυ. Πα-
γώνην. Αἱ διεύθυνσεις διωρθώθησαν. Ἐνεγράφη ὁ κ.
Εὐαγγελινὸς Γαλάνος, πρὸς δὲ ἀπεστάλησαν τὰ φύλ-
λα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου. Ἀποδείξεις ἀπεστάλη. Εὐ-
χαριστοῦμεν. — κ. Π. Σ. Σταυριανίδην. Ἐνεγράφητε,
τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν μετὰ
τῆς ἀποδείξεώς ὑμῶν. — Αἰσώπω. Μετ' εὐχαριστή-
σεως δημοσιεύεται σήμερον. — κ. Κ. Α. Ρέγκον. Ἐ-
νεγράφη ὁ κ. Κωνστ. Μιλλῆς, πρὸς δὲ ἀπεστάλησαν
τὰ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἐκδοθέντα φύλλα. Ἀποδείξιν
λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμεν.

MAGAZINE ILLUSTRÉ
DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

(Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν).

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφεῖ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος
κατάλογος μυθιστορημάτων, δεδεμένων τῶν πλεί-
στων, τοῦ Δουμᾶ, Μοντεπέν, Ρισβούργ, Βελῶ
Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτε-
λοῦσιν ἀληθῆ μυθιστορηματικὴν βιβλιοθήκην, πω-
λοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Με-
ταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει δλό-
κληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων»,
συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ῥωαίας Ἀποκό-
μου». καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεύρετα
μυθιστορήματα.